

Karen-Marie Holst Jannerup
Pilgrimsvandring fra Ribe
mod Viborg på
Den Danske Klosterrute
sommeren 2007.

"Nu er det bare at gå" – sagde forfatteren Jens Kristian Krarup til mig, da den anden bog om Den Danske Klosterrute var afleveret til forlaget – og det er det!

I 19 dage vandrede jeg på Klosterruten fra Ribe mod Viborg. En lørdag midt i juli blev jeg i Sankt Catharinæ Kloster i Ribe modtaget af et menighedsrådsmedlem, som viste rundt og fortalte levende og engageret om Kloster og kirke. Min pilgrimsvandring var planlagt til at starte med søndagens højmesse i Ribe Domkirke. Fællesskabet i søndagens højmesser de næste tre søndage bliver noget særligt. Jeg vandrede alene og oplevede fællessangen, fællesskabet i gudstjenesten som god "rejsekost", energi for ugens vandring.

Det blev en fantastisk naturoplevelse, at vandre på tværs af Jylland og langs den jyske højderyg ad Den Danske Klosterrute. Jeg fik en fornemmelse af et storladent landskab med store åer, ådale, bakkedrag, den jyske højderyg med vandskel og kildespring, lange øde strækninger og fredfyldt natur til meditative vandringer. Klostrene og kirkerne er placeret unikt og højt i landskabet og blev for mig rasteplasser og steder at søge hvile og fred.

Ydre vandring.

I 19 dage vandrede jeg på Klosterruten og oplevede en velsignet vandring. Jeg vandrede ca. 20 km om dagen, i alt ca. 300 km, fra Ribe over Vejen, Bække, Egtved, Hover (Vejle), Jelling, Nørre Snede, Bryrup, Gl. Ry, Øm, Ry og Silkeborg. Én gang gik jeg 200 m forkert, i Hemstok Skov øst for Ry, hvor der var 5 forskellige små skovveje. Men jeg gik bare tilbage og fandt den rigtige vej! Ellers vandrede jeg med guidebogen i hånden eller i højre bukselomme.

Hover Kirke

Ruten er godt nok ikke afmærket som Klosterrute, men for en dels vedkommende dog på anden måde. Jeg fandt sikkert vej fra kirke til kirke, fra vejkruds til næste skillevej, rundt til spændende kultur- og naturoplevelser og fra overnatningssted til næste rasteplass. Jeg vandrede med en oplevelse af, at Jens Kristian Krarup har været inde omkring alle små veje og stier, måske flere gange, over alle broer og gen- og omveje. Han har gået og beskrevet ruten, så jeg uden besvær bare kunne vandre.

Pilgrimsvandring er også fællesskabsvandring, og selv om jeg vandrede alene oplevede jeg ved at læse bogen afsnit for afsnit, at mit sind var fyldt af forventning for det jeg denne dag skulle opleve og specielt lægge mærke til. Jeg overnattede 16 forskellige steder, ringede i forvejen og aftalte overnatning, ringede til enkelte kirker, præster, for at sikre mig at kirken var åben og samtlige oplysninger, telefonnummer, adresser, åbningstider, og indkøbsmuligheder, samtlige oplysninger er taget med i guidebogen!

Jeg kan varmt anbefale, at man begiver sig ud på en kortere eller længere vandring på Den Danske Klosterrute.

Indre vandring.

Hvad vil det sige at vandre som pilgrim?

For mig er det at vandre langsomt i naturen, fra kirke til kirke, mellem helligsteder, vandre med bøn og daglige bibellæsninger og vandre og vide, at Kristus går foran og bagved, ved min venstre og højre side, kort sagt: følgeskab med Gud. "Gå med Gud for han går med dig", det var afskedsordene til mig engang fra en svensk præst, og sådan oplevede jeg mine 3 ugers vandring på Den Danske Klosterrute.

Alle kirker, på nær én var åbne, og det var dejligt at være i kirkerne, opleve lyset og mærke den fred og ro, som jeg ofte følte. Da jeg ved middagstid, en overskyet dag, kom ind i den smukke Veng Klosterkirke følte jeg mig hjemme i en sjælden grad. Straks følte jeg mig hensat til mine tidligere pilgrimsvandring på den svenske Klosterleden, Vreta klosterkirke, nord for Linköping, som også er en benediktinerklosterkirke. Det var fantastisk at synge salmer og bare være i dette skønne rum.

Som regel sang jeg en salme, læste en salme fra Det gamle Testamente og én af den foregående søndags tekster fra Det nye Testamente, to til tre gange om dagen, som inspiration for meditation og til "at tygge drøv på" under vandringen.

I guidebogen til Den Danske Klosterrute er hver kirke beskrevet med det som er særligt for den, og der var altid noget nyt at se og en oplevelse, indsigt at tage med på den næste times vandring.

Fra afsnit 6, om idé og spiritualitet, hentede jeg megen hjælp til at finde relevante salmer, bibeltekster, bønner og velsignelser. Alle pilgrimmes skytshelgen, den hellige Birgitta af Vadstenas bøn betyder meget for mig: O Herre, vis mig vejen og gør mig villig til at vandre den.

Kilderne og vandet.

Kilderne og vandets betydning i mit liv blev endnu tydeligere for mig på denne pilgrimsvandring.

Jens Kristian Krarup har med stor flid fundet frem til næsten glemte kilder og kildesteder på ruten fra Ribe mod Viborg. En regnfuld dag vandrede jeg fra Koldemorten til Nørre Snede. Først kom jeg til Sankt Peders Kirke, Øster Nykirke, med Sankt Peders helligkilde tæt ved. På dette centrale sted på Hærvejen har mennesker søgt kilden allerede i førkristen tid. Mellem Gudenåens og Skjernåens udspring holdt jeg middagshvil.

Sankt Peders helligkilde

Da jeg kom til Gudenåens udspring begyndte jeg spontant at synge: Alle mine kilder skal være hos dig (D.D.S. nr. 441). Jeg kunne ikke huske alle versene, og først da jeg kom til Nørre Snede kirke, med én af Danmarks fornemste romanske døbefont med løverelieffer, sang jeg salmen færdig. Sammenhængen mellem min dåb, at være et Guds barn og kilderne, det livgivende vand, livsnødvendigheden af at kunne fylde min vandflaske op blev tydelig for mig.

Af guidebogens kort og meget grundige rutebeskrivelser kan man direkte og indirekte læse, hvor man kan fylde sin vandflaske op, og hvor der er øde strækninger.

Ønsker til fremtiden.

Jeg ser frem til min næste vandring på Den Danske Klosterrute. Fællesskab er et vigtigt begreb for pilgrimsbevægelsen og jeg ser frem til, at der ved kirkerne og andre centrale steder bliver etableret pilgrimsherberger, overnatningssteder og rastepladser, hvor det er muligt for vandrere at overnatte og mødes. Jeg har en drøm om, at lokale menigheder og pilgrimme mødes til gudstjenester og andagter.

Jeg håber at mennesker, både de som vandrer og de som bor langs pilgrimsruterne, vil være åbne og imødekommende og se de muligheder og chancer der er for nye fællesskaber.

Ved mine 3 ugers vandring, gennem bønner og meditationer undervejs, gennem drømme og indsigter oplevede jeg, at min livsvandring indtil nu, 59 år, blev tydeligere for mig. Jeg fik hjælp til at acceptere og takke for mit liv og mine muligheder.

Min længsel, min fremtidige livsvandring, hvilke fællesskaber jeg længes efter blev tydeligere for mig, og det var svært at vende hjem. Pilgrimsvandring hører med til min livsstil og at være pilgrim er en del af min identitet.

Karen-Marie Holst Jannerup

Karen-Marie Holst Jannerup
Hovangsvej 23 A, st. tv.
9500 Hobro
E-post: holstjannerup@privat.dk
Tlf. 98 13 28 60; Mobil 61 61 00 44

Fakta om mig selv:

Kordegne Karen-Marie Holst Jannerup.
Pilgrimsvandringer siden 1999 i Sverige, Vadstena, hvor den svenske kirke har et Pilgrimscentrum.
Volontør og pilgrimslederuddannelse fra Vadstena Pilgrimscentrum.
Danske leder af den nordiske pilgrimsvandring til Vadstena 2004.
Leder af pilgrimsvandringer i Nordjylland og foredrag om pilgrimsvandringer.
Medstifter af Pilgrimsfællesskab-Nordjylland. Se

www.pilgrim-nordjylland.dk

Bestyrelsesmedlem i Støtteforeningen til Den Danske Klosterrute.

Med i gruppen bag hjemmesiden:

www.pilgrimsvandring.dk